

Nut aastat me' siis algame,
Se lotusfega jälle,
Et kurja ärra salgame
Ja kitust tome Sulle:
Sa Issand! kes meil' ello lood,
Ja jälle ne aasta tood,
Sa kuled meie palwed!

Lambad ja wassikad.

Kus sedda juhtub — ja sedda juhtub saggedaste — et lambad kewwade willa polest paljad on, siis ei pea sedda mitte tehtud asjaks, teise innimesse läbbi, ehk Jummalala nuhtlusjeks arwama, waid otse perremehhe ja weel ennam perrenaese süüks, kes neid södab ja jodab. Kus lambad willa polest paljad on, seal on talwel wägga pallaw laut olnud, kus willad sõnniko ja lammaeste enneste hinge auro läbbi said lahti auatud, muido ei tulle karw lahti, kui agga pallawuse läbbi. On lambal mu nuhtlus, siis sureb temma ka keige willadega.

Mõnned, (need on need paljaste lammaeste perrenaesed,) piddawad ommad lambad wägga ellikust, kartes, et neil külm ei pea ollema. Sest

sedda ollen ma leidnud, et kui talwel lamba lauda üks lahti tehakse, pallaw aur, kui ahjo sust, wasto näggo tulleb, ja üksed ja seinad märjast tiskuwad, ja selle leili sees peawad loomad ellama. Kas loom woib nisugguses pallawuses korra pärrast süa ja jua? Ta seisab wimaks külliti maas ja ei te muud, kui löötsutab ja haudub omma karwu sõnniko peäl lahti, ja mõnni ka omma hinge wälja.

Kui nüüd nisuggune paljaks fedetud lammas ka ellama jääb, siis kardab temma kewwadel willu tuult ja peab nartsude ja kassukatte sisse, kui üks immeteggo loom, mäsitud sama, muido jääb ta kangelis. Waatke, perrenaesed! Kas se on walle? Kui meie nüüd talwel isse kassukast kanname ja sedda suitsu jälle lamba ümber mäsime, kui kaua peab siis kassukas wasto? Kus meie jälle kassukast, kust sukka, kinnast ja muud riet same, kui lammas sedda isse ärrakannab? Ja se sünnib keif sure armastusse ja ellitamisse läbbi, et willad sõnniko jäwad!

Lamba laut ei pea siis, keige talwe läbbi, mitte soem ollema, kui 9 ehk 10 kradi. Et nüüd tallorahwal kradimisse klasi ei olle, siis